

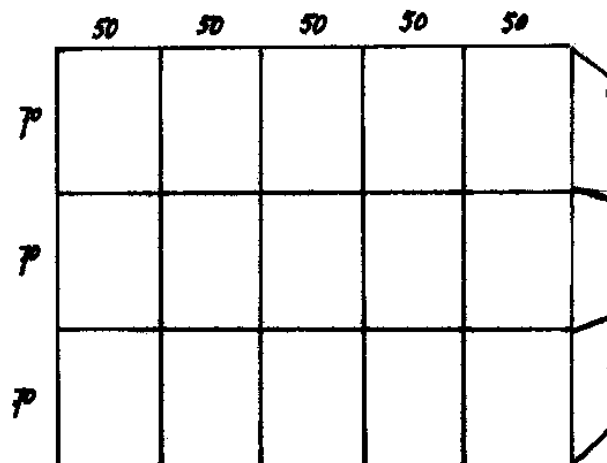
Informatieblad 2C.2	Presentatieviering; thema: schatgraven
---------------------	--

Lied: Ga met ons mee

1. Ga met ons mee
om te zingen en te spelen
ga niet alleen, jullie horen erbij
Ga met ons mee
om geluk uit te delen
Ga niet alleen
jullie maken ons blij
2. Kom er maar bij
om dit huis te versieren
Kom naderbij
neem je vrienden maar mee
Kom er maar bij
om het feest te gaan vieren
Kom naderbij
jij en jij, iedereen
3. Noem onze naam
die we hebben gekregen
Noem onze naam
en de straat van ons huis
Noem onze naam
want dan kunnen wij leven
Noem onze naam
Jezus brengt ons dan thuis

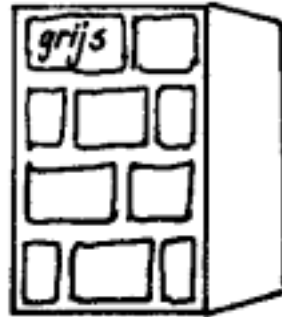
Tekst: Jan Jetse Bol, muziek: Hein Dekker
Uit: Zingen in vieren, blz 98, Gooi en Sticht, Baarn

- Voorbereiding vooraf:
Met behulp van de leden van de (parochiële) werkgroep en ouders/verzorgers van de communicanten worden de volgende voorbereidingen ruimschoots voor de viering getroffen:
 - Er worden 15 even grote dozen aangeschaft, liefst van een fors formaat, b.v. 70x50x40 cm. Deze zijn verkrijgbaar bij een groothandel (zie roze pagina's telefoongids)
 - Vouw deze dozen in elkaar, stapel ze op en naast elkaar, zodat ze samen een muur van 2.10 m hoog (drie lagen dozen op elkaar) en 2.50m breed (vijf dozen naast elkaar) vormen.

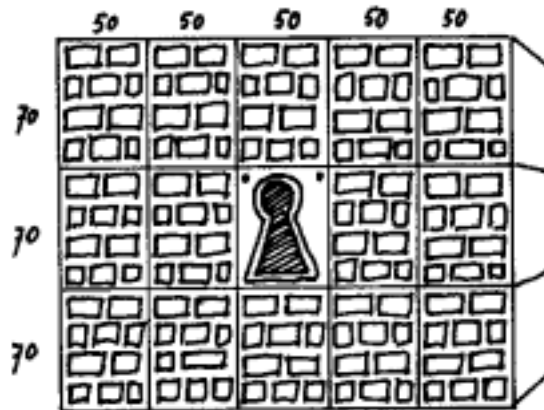

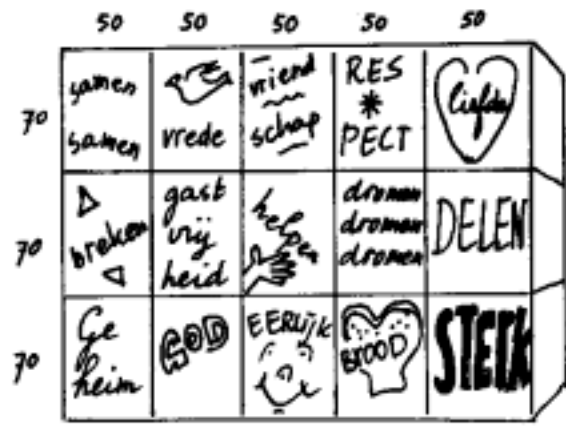
- Veertien van deze dozen worden aan één kant (70 x 50) beschilderd als een onderdeel van de 'geheime, gesloten muur' (zie voorbeeld). Dit kunt u doen met behulp van een verfröller, een grote kwast en wat latex of schoolverf in de kleuren grijs en zwart

- Eén doos wordt anders beschilderd: in het grijze vlak wordt een groot zwart sleutelgat geschilderd (zie voorbeeld). Als het klaar is, ziet u het volgende beeld:

- Vervolgens gaat u aan het werk met de andere zijde van de 15 dozen (70 x 50), die samen de achterkant van de muur vormen. Deze rolt u in een lichte, vrolijke kleur.
- Deze 'open' zijde van de muur gaat ingevuld worden met sleutelwoorden, die de kinderen tijdens de lessen als waardevol hebben aangemerkt.
- Als de keuze gemaakt is, worden de vijftien sleutelwoorden op de dozen geschilderd, eventueel voorzien van een getekend symbool. Wanneer dit klaar is, ziet de achterzijde van de muur er ongeveer zo uit:

- Zorg vervolgens een aantal dozen (afhankelijk van het aantal communicanten) van het formaat 50 x 50 x 50.
 - Ook deze dozen vouwt u in elkaar en rolt deze in verschillende vrolijke kleuren.
 - Eén zijde van de doos wordt voorzien van een grote foto van het kind (b.v. digitaal).
 - Een andere zijde wordt beschilderd met de geboortedatum van het kind (sterrenbeeld!).
 - Op de derde zijde wordt een sleutel geschilderd met daarin de naam van het kind.
 - Op de vierde zijde komt bijvoorbeeld een kort vierregelig gedichtje over de naam van het kind. De ouders kunnen hierbij helpen.
Voorbeeld:

Natuurlijk mag u	Mijn naam is: van Dongen
ook mijn naam weten.	met Erik ervoor.
I sabel Wessels,	Zo wandel ik niet naamloos
zo mag ik heten!	het leven door.
 - Eén doos van het formaat 50 x 50 x 50 houdt u apart. Aan de buitenkant worden de wachtwoorden X P, J C 7 en het motto 'breken en delen' vermeld. In de doos bevindt zich een kartonnen of gefiguurzaagde sleutel (ongeveer 45 cm), geschilderd in een felle kleur. Tevens is er voor ieder kind een kartonnen sleutel met daarop de naam en een of twee eerder genoemde sleutelwoorden.
- De muur van dozen staat bij aanvang van de dienst prominent op het podium in de kerk of andere ruimte waar de presentatie plaats zal vinden. De zijde van de 'geheime, gesloten muur' staat naar het publiek toegekeerd met het sleutelgat in het midden.
De communicanten bevinden zich voor de muur, in kleine groepjes van twee of drie kinderen verspreid, terwijl ze in gebarentaal overleggen hoe ze dit bastion te zullen 'kraken' om er binnen te kunnen gaan.....
 - De voorganger (pastor, leerkracht) gaat er bij staan en begroet de kinderen:
 - Hallo allemaal, kinderen, vaders en moeders, grootouders en alle andere hier aanwezigen, ik heet u van harte welkom bij deze presentatieviering van de kinderen, die binnenkort hun eerste communie zullen gaan doen. Ik was van plan ze aan u te gaan voorstellen, maar ik zie dat ze nog niet zo ver zijn. Het lijkt er op dat ze een probleem hebben..... Daar moet ik meer van weten.....
He, jongens en meisjes, wie kan er vertellen wat er aan de hand is hier?
Kind 1:
 - Wij zijn nieuwsgierig wat er achter deze muur zit.....Hij ziet er zo geheimzinnig uit...
Kind 2:
 - Misschien ligt er wel een schat achter verborgen of zo.....
Kind 3:
 - Hij is te hoog om overheen te klimmen! En moet je dat slot zien, dat is niet te kraken....!
Kind 1:
 - Wisten we maar waar de sleutel te vinden is.....
Kind 2:
 - He, kom allemaal eens kijken! Wat is dit voor een doos? Hij stond hier in een hoekje..
Kind 3:
 - (tilt hem op en laat hem aan iedereen zien) Moet je zien, er staan geheime tekens op: X.P. J.C. en hier staat: Breken en delen! Het lijken wel wachtwoorden.....Wie maakt hem open?
Kind 1:
 - Deze doos heeft vast iets met die muur en dat slot te maken. Ik wil het weten!
(maakt de doos voorzichtig open terwijl de anderen er in een groep omheen staan)

Alle kinderen:

- Een sleutel, er zit een sleutel in!
(kind 1 pakt de sleutel en laat hem duidelijk aan iedereen zien)

Kind 1:

- Wie durft? Ik anders wel hoor, zal ik...?

Kind 2:

- Ik heb de doos gevonden! Mag ik het proberen? Toe nou.....

Voorganger:

- Dat lijkt me een goed idee, kom op dan gaan we het proberen.

Kind 2 gaat, gevolgd door de andere kinderen naar het sleutelgat, steekt de sleutel er zogenaamd in en maakt een draai.

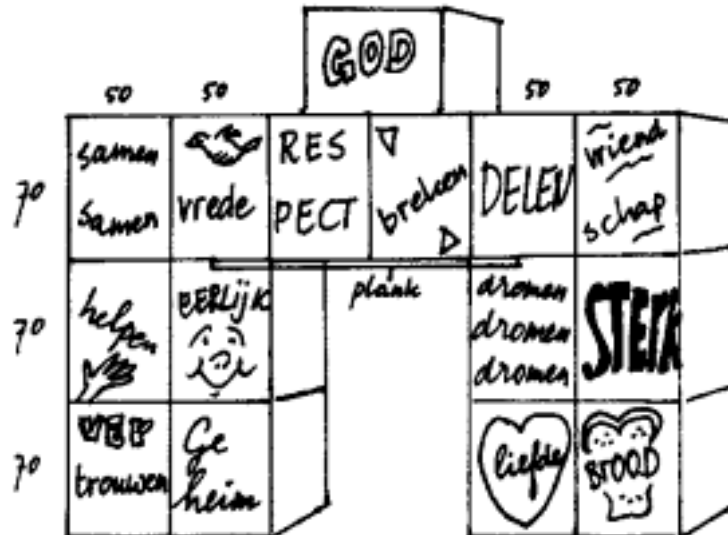
Alle kinderen:

- Het lukt, hij gaat open!

Indien mogelijk klinkt er op dat moment triomfantelijke muziek (piano, orgel of gitaar)

- Op dat moment wordt er begonnen met het demonteren van de 'geheime, gesloten' muur. Terwijl de muziek blijft spelen, wordt met behulp van ouders de 'gesloten' muur afgebroken en weer opgebouwd met de 'lichte, open' zijde naar het publiek, zodat de trefwoorden zichtbaar worden (dit moet een aantal keren vooraf geoefend worden, waarbij de kinderen precies verteld wordt wat er van hen verwacht wordt).

In tegenstelling tot de gesloten muur moet er in deze muur een doorgang gebouwd worden Met behulp van een plank wordt er een opening gecreëerd van twee dozen breed (100cm) en twee dozen hoog (140 cm). Zie onderstaande tekening.

- De kinderen stellen zich op achter de muur en komen langzaam een voor een door de opening naar voren. Zij kijken naar de vrolijke muur met trefwoorden, wijzen er een (of meer) aan en lezen die hardop voor. Daarbij mag enige verbazing in hun stem doorklinken en kunnen zij een gebaar maken van: wat moet ik hier mee? Wanneer alle kinderen weer vóór de muur staan, zegt de voorganger:
 - Nou, nou, knap werk hoor, het is jullie gelukt om de geheime code te kraken!

Moet je zien, wat er allemaal achter die muur verborgen zat! Het leek wel of jullie een heel andere wereld binnenwandelden, een wereld vol verrassingen, licht en kleurig, een wereld die openstaat voor iedereen.....

Op de muur zien jullie allemaal sleutelwoorden staan, die toegang geven tot een wereld waar iedereen zou willen wonen.

Kind 4:

- Maar dan moet je wel weten wat al die sleutelwoorden betekenen.....

Kind 2:

- Het lijkt wel een moeilijke puzzel! Net zo ingewikkeld als die letters en woorden, die op die geheimzinnige doos van zo juist stonden. Waar is die eigenlijk gebleven? (alle kinderen kijken en zoeken om zich heen).

- Op dat moment komt door de poort in de muur een ouder het podium opgelopen met in zijn / haar handen de doos met de letters X P J C en 'breken en delen'. Deze ouder zet de doos op een duidelijk zichtbare plek op het podium en zegt:

Ouder:

- Misschien dat deze doos jullie wat verder kan helpen: er zat immers de sleutel in die jullie hielp om de gesloten muur open te maken. Jullie zijn al een eind op weg. Nu moeten jullie nog de sleutels vinden om al deze schatten te openen (de ouder wijst op al de sleutelwoorden op de muur).

Kind 4:

- Maar wat betekenen die letters op de doos dan? X.P.....?

Ouder:

- Dat zijn de eerste twee letters van het Griekse woord voor 'Christus'.

Kind 2:

- O, nou snap ik het: J.C. betekent dan 'Jezus Christus'. Dat is de Grote Schatbewaarder...

Ouder:

- En wat vertellen de woorden: 'Breken en delen'?

Kind 3:

- Nou, we hebben samen het slot in de muur opengebroken en de schat die we vinden gaan we eerlijk delen.....

Voorganger:

- Maar voor we die schat gevonden hebben, moeten we eerst gaan schatgraven. Kom op, we steken de handen uit de mouwen en we gaan samen aan het werk.

- Lied: **Niet alleen maar samen**

Op school zijn doe je niet alleen

maar samen, ja samen

Op school zijn doe je niet alleen, maar samen.

Je maakt er sommen en muziek;

je leest een boek, doet gymnastiek.

Dat doe je niet alleen, maar samen.

Op straat daar woon je niet alleen

maar samen, ja samen.

Op straat daar woon je niet alleen, maar samen.

Je zegt je buurman goedendag,

of wie het dan ook wezen mag.

Je woont er niet alleen, maar samen.

In huis daar ben je niet alleen
maar samen, ja samen.
In huis daar ben je niet alleen, maar samen.
Je drinkt, je slaapt, je speelt er fijn,
het kan er best gezellig zijn;
je bent er niet alleen, maar samen.

De kerk, dat ben je niet alleen
maar samen, ja samen.
De kerk dat ben je niet alleen, maar samen.
Je zingt en bidt en luistert maar,
je breekt er met elkaar
je bent er niet alleen, maar samen

- Na het zingen van het lied gaan de kinderen in een halve kring op het podium zitten met de doos in hun midden.
Voorganger
 - In deze doos zitten sleutels, die de schatkamers moeten open maken.....
(De voorganger pakt de bos kartonnen sleutels uit de doos. Op elke sleutel staat een naam van een kind en een of twee van de sleutelwoorden, die op de muur staan)
- De voorganger vraagt elk kind om de beurt te gaan staan en zijn of haar woord te noemen en uit te leggen wat het voor hem of haar betekent. Dit is natuurlijk van tevoren besproken, geformuleerd en van buiten geleerd. Bijvoorbeeld:
 - Dromen: ik droom van een wereld waar alle kinderen welkom zijn. Waar ze kunnen spelen met elkaar, lachen en leren.
 - Geloven: ik geloof, dat alle mensen voor elkaar kunnen zorgen. Ik geloof, dat dat gaat lukken als we maar naar elkaar willen luisteren.
- Wanneer dit gebeurd is, zegt de voorganger:
 - Kom op, jongens en meisjes, we gaan op zoek naar al die verborgen schatten! Jullie hebben allemaal een eigen sleutel, dus aan het werk...
- Daarna gaan de kinderen voorzichtig door de poort naar de ruimte achter de muur. Daar staan de 'portretdozen' van de kinderen klaar. De kinderen komen nu een voor een door de poort naar voren met de doos met hun foto naar voren gekeerd het podium weer op.
- Elk kind noemt vervolgens zijn of haar naam en leest het vierregelig gedichtje voor. Vervolgens zet het de doos op de grond, waarna de volgende er bovenop gezet wordt zodat er een soort totempaal (of meerdere) van portretdozen ontstaat.
- Voorganger:
Wat zijn we trots op jullie! Kijk eens, hoeveel schatten jullie gevonden hebben!
De mooiste schatten vind je niet in geheimzinnige schatkisten in onbereikbare kastelen, op toppen van hoge bergen of op de bodem van de diepe zee, maar in de mensen zelf!

Wanneer je maar een goede sleutel kunt vinden, dan gaan de harten van de mensen open. Als je geluk hebt laten zij iets van hun kostbaarste schatten zien.....

De komende tijd gaan jullie aan het werk om al dit moois te ontdekken, in jezelf en in anderen. Maar daarbij zullen jullie de hulp nodig hebben van elkaar, jullie ouders en de leerkrachten op school (En natuurlijk van de Grote Schatbewaarder!).

Geen schatkamer zonder schatbewaarder: hij weet waar je moet zoeken, hij kent de code en bewaart de sleutels.....zonder zijn aanwijzingen raak je gemakkelijk de weg kwijt.

- Als sleutelverhaal kunt u deze bewerking van het verhaal 'De rijke jongen' vertellen:

Eens stond Jezus op een terras voor een café met de mensen te praten toen er een jongeman aankwam. Hij zat op een mooi paard met een zadel waar allemaal zilveren versieringen met gouden franjes aanzaten. Hij stapte af.

Jezus merkte wel aan de manier waarop de mensen opzij gingen dat ze hem kenden.

Zij stootten elkaar aan en fluisterden: 'Die man daar is schatrijk! Hij weet zelf niet eens hoe rijkhij heeft alles wat zijn hartje begeert'.

Je kon dat goed merken aan de manier waarop hij rondkeek en praatte.

Hij zei: ' U bent denk ik Jezus van Nazareth. Ik ben Jakobus. Mag ik u wat te drinken aanbieden?' Hij keek om zich heen en zei tegen de mensen die nieuwsgierig bleven kijken: 'Jullie mogen ook wat te drinken bestellen, het maakt niet uit wat, ik betaal!'

Toen zei hij tegen Jezus: 'Ik vind het fijn om kennis met u te maken, ik heb zoveel goeds over u gehoord. De mensen die bij mij werken hebben het altijd over u. Ze zeggen dat u een geweldige man bent.' Jezus haalde zijn schouders op bij het horen van zo'n compliment, maar de jongeman ging verder: ' Nou ben ik hier gekomen om aan u te vragen: hoe kan ik nou worden zoals u?'

'Tja', zei Jezus. " Vind je mij een goed mens? Nou, dat weet ik niet hoor, het is moeilijk om dat van jezelf te zeggen.....Je hoeft niet te worden als ik. Blijf jezelf en doe gewoon wat je moet doen, dat is voor een mens goed genoeg'.

Maar de jongeman gaf niet op: ' Maar wat is dat dan als ik vragen mag?'

' Dat weet je best', zei Jezus. ' Niet stelen, eerlijk zijn, voor je vader en moeder zorgen...'

' Ja, hé hé', protesteerde de jongeman. ' Dat zijn de regels van onze wet. Daar houd ik mij precies aan. Ik ben echt heel fatsoenlijk, maar toch heb ik het gevoel dat ik nog niet echt iets gedaan heb wat de moeite waard is'.

Jezus keek hem aan. Die jongen was niet tevreden over zichzelf. Dat zag hij wel; hij ging hem aardig vinden.

' Ik geloof dat ik het weet', zei hij. ' Jij hebt veel te veel en dat is niet genoeg. Je denkt dat je alle schatten van de wereld hebt, maar je mist nog iets. Geef al je rijkdom weg en ga anders leven'. ' Ik alles weggeven?', vroeg de jongeman verbaasd. ' Jouw rijkdom zit je in de weg', antwoordde Jezus. ' Zo kun je niet bij je echte schatten komen. Het wordt tijd dat je gaat schatgraven; je moet zelf ontdekken wat belangrijker is dan goud en zilver. Ga op ontdekkingstocht in jezelf en in andere mensen en je zult zien hoe rijk je écht bent'.

' Maar....moet ik dan echt alles weggeven?', vroeg de jongen nog een keer. ' Misschien dat ik diep in mijn hart dat wel wil, maar het spijt me.....ik kan het niet. Ik heb zoveel waar ik voor moet zorgen: boerderijen, mijn land, mijn knechten, mijn geld.....'

' Dat bedoel ik nou', zei Jezus. ' Je slaat de spijker op zijn kop: je bent zo druk met alles wat je hebt, dat je vergeet wat écht belangrijk is namelijk wat je zélf bent. Dáár moet je voor gaan zorgen!'

De jongeman keek bedremmeld voor zich uit en mompelde: ' Ik kan het niet, ik kan het niet'.

' Kom bij ons, doe met ons mee', zei Jezus. ' Dan kunnen we vrienden worden. Goed?'

De man maakte een hulpeloos gebaar, schudde met zijn hoofd en liep weg. Nog één keer bleef hij staan en keek achterom alsof hij twijfelde. Het paard sjokte achter hem aan.

'Wat jammer nou', zei Jezus. 'Hij wilde wel, maar hij kon het niet. Het lijkt wel of hij op slot zit en de sleutel niet kan vinden om zijn echte schat te vinden. Geld maakt mensen saai; ze durven niet meer op ontdekkingsreis te gaan in zichzelf. Ze kunnen niet meer kiezen omdat ze bang zijn van alles kwijt te raken.

Maar...als je echt durft te veranderen, de mouwen opstroopt en gaat schatgraven, dan ontdek je het mooiste in jezelf en anderen'.

R. van de Horst,

Vrij naar: Woord voor woord: de rijke jongen,
Karel Eykman en Bert Bouman,
Zomer en Keuning, Ede 1989

- Voorbeden

Vader:

- Namens alle ouders wil ik bidden, dat onze kinderen zich zullen ontplooiën tot betrokken en geïnteresseerde mensen die op reis durven gaan om het leven te ontdekken in al zijn schakeringen. Dat zij hun nek durven uit te steken en geen genoeg zullen nemen met een pasklaar antwoord op levensvragen. Wij als ouders hebben de taak hun rugzakken mee te helpen inpakken met waardevolle bagage: dromen en verwachtingen, vertrouwen en geloof, hoop en optimisme. We lopen een eind met ze op.....op weg naar een betere wereld, hún toekomst

Moeder:

- Namens alle ouders wil ik bidden, dat onze kinderen leren genieten van alle schatten op aarde. Dat zij respect zullen hebben voor alles wat deze wereld tot zo'n unieke plaats maakt. Dat zij een open oog leren ontwikkelen voor wat in andere mensen leeft en ieders persoonlijke rijkdom op waarde leren schatten. Wij als ouders kunnen ze wijzen op sommige van die verborgen schatten: een gebaar, een knipoog, een schouderklop, een luisterend oor. We lopen een eind met ze op.....op weg naar een aandachtige wereld, hún toekomst.

Voorganger:

- Laten we samen bidden, dat deze jongens en meisjes elkaar vasthouden op hun ontdekkingstocht. Op een survivaltocht moet je elkaar steunen en helpen om samen het doel te bereiken. Dan leer je ook elkaars kwaliteiten kennen, onvermoede schatten, die ieder mens met zich meedraagt.
We vragen om de steun van de Grote Schatbewaarder, onze schepper en behoeder, die de geheime code van het leven kent en kenbaar wil maken aan een ieder, die het aandurft op reis te gaan in zichzelf en in de ander.....
We hopen dat deze kinderen zullen uitgroeien tot waardevolle mensen, die keuzes durven te maken en zo zullen bijdragen tot een betere wereld.....hún toekomst.

- Lied ter afsluiting: Voor mij is geluk

Voor mij is geluk de wind in mijn oren,
de zon in de lucht en languit in 't gras.
Voor mij is geluk de stilte te horen
om zo te ontdekken hoe het ooit was.

Voor mij is geluk het leven te delen
een hand in mijn hand en samen op pad.
Voor mij is geluk mijn huisdier te strelen
en zachtjes te fluisteren: 'Je bent mijn schat.'

Voor mij is geluk om vrede te maken.
De hoop dat het kan, die wil ik niet kwijt
Voor mij is geluk de ruzie te staken,
om muren te slechten, stoppen met strijd
om liefde te geven, nu en altijd.

Tekst: Greet Brokerhof-van der Waa,
muziek: Gerard van Amstel
Uit: Trefwoord, S.G.O. Hoevelaken